

kring vedtagelser, så sender jeg dem gerne videre.

Men det, som jeg godt lige vil have statsministeren til at bekræfte, er, at jeg selvfølgelig gerne anerkender, at statsministeren lægger meget vægt på åbenhed, men det er i forhold til pressen og for ikke at forfordele. Men det, der er afgørende, er, at embedsmændene er underkastet særlige embedsmandsregler. Så kan statsministeren og jeg havde nogle personlige måder at arbejde på, som også giver udtryk for den samme åbenhed, men embedsmændene skal være omfattet af særlige embedsmandsregler, også en spindoktor.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil medgive statsministeren, at det sådan set virker meget sandsynligt, at det var statsministeren selv, der havde sagt det der med, at nu skulle vi andre have tæsk, for jeg har da sjældent set statsministeren i så aggressiv en position som under denne debat, så det er næppe noget, en spindoktor har opfundet. Det tager jeg gerne til efterretning.

Kl. 14.05

Men så kan man til gengæld sige, at hvis en spindoktor kommer med den slags udtalelser over for pressen på ministrenes vegne, så er han jo for længst gået over i rollen som talsmand, og det sagde statsministeren på et tidligere tidspunkt at vi ikke skulle have. Så også det rejser altså nogle principielle diskussioner.

Men jeg lagde mærke til, at statsministeren understregede, at de partier, der stemmer for forslaget til vedtagelse, ville blive indbudt for at drøfte kommissoriet.

Vi vil gerne fra Enhedslistens side have indflydelse på det, selv om vi er, det må jeg ærligt tilstå, dybt skeptiske over for, om det lykkes. Og jeg kan heller ikke give statsministeren garanti for, at vi til syvende og sidst vil tage medansvar for kommissoriet.

Men vi vil nok stemme for i dag, for vi vil da gøre forsøget. Og så vil vi møde frem, ikke for at give statsministeren tæsk, det vil jeg love, men for at prøve at opnå nogle konkrete resultater.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige til fru Marianne Jelved, at jeg ikke på nogen måde vil diktere, at en minister skal ansætte en særlig rådgiver. Jeg respekterer, at man kan vælge ikke at gøre det.

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, at det er klart, at der for embedsværket gælder særlige regler, man skal respektere, herunder om lige behandling. Men jeg tror altså, at hr. Aage Frandsen ligesom jeg vil anerkende – jeg mener også, hr. Aage Frandsen gjorde det – at vi som politikere arbejder, som vi gør. Vi har jo en daglig omgang med pressen, og der er mange ting, der afgør, om en nyhed nu kommer til det ene medium eller det andet medium den ene gang og til et tredje medium en anden gang. Sådan er det jo. Og man kan altså ikke regulere, hvordan politikere arbejder.

Somme tider er det tilfældigheder. Man kan støde på en journalist på gangen, andre gange er det noget, man ønsker at placere et bestemt sted, fordi man ved, at det pågældende mediums lyttere eller seere eller læserkreds i særlig grad interesserer sig for det. Der kan være så mange ting.

Jeg har det personligt sådan, at jeg over tid i alt fald sørger for, at så vidt jeg er i stand til det bliver alle lige behandlet.

Så skal jeg endelig udtrykke min glæde over, at hr. Keld Albrechtsen tog imod min lille slikkepind. Jeg håber, at det kan lade sig gøre at opnå en bred enighed i Folketinget om det grundlag, som det sagkyndige udvalg skal arbejde på, for jeg har altså kun det ønske, at den her sag finder en løsning, som gør, at vi kan have et system, der hviler på en bred tillid mellem Folketinget og den til enhver tid siddende regering.

Så vil jeg lige slutte af med at sige: Jeg tror også, vi skal være realistiske og på forhånd indstille os på, at det ikke er alle forhold, vi er i stand til at ordne ved regulering eller nye regelsæt eller kodeks. Jeg tror, at meget af det her i virkeligheden hviler på, at vi alle sammen har en fin fornemmelse af, hvordan det skal fungere for at fungere ordentligt, fair, anstændigt, og så hviler det også på, at der hele tiden er kritisk lys på systemet, ikke mindst fra pressens side. Derfor vil jeg også gerne sige, at jeg ikke på nogen som helst måde beklager mig over, at pressen hele tiden har kritisk lys på systemet med særlige rådgivere. Det tror jeg systemet som helhed er bedst tjent med.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu har vi foreløbig to spillere tilbage. Det er først hr. Frank Jensen og derefter hr. Holger K. Nielsen.